παληοῦ καιροῦ, παρέδωσε μιὰ νύχτα τὸ πνεῦμα του!...

Ἕνας ἄλλος ἀλήτης καὶ μπεκρῆς ὑποχρεώθηκε τότε νὰ διασκευάσι νεκροτρεπῶς τὸ λείψανο τοῦ Παρασύρη.

Ἕνας τάφος βαθὺς ἀνοίχτηκε σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ νεκροταφείου καὶ ἕνα κάρρο ἦρθε καὶ στάθηκε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ χάνι γιὰ νὰ τὸν παραλάβη.

Ὁ παπᾶς στεκόταν ἑκατὸ μέτρα μακρυά, νευρικὸς καὶ μ' ἕνα σταυρὸ στὸ χέρι.

Ὅταν ὁ καρροτσέρης κι' ὁ μπεκρῆς ἀποθέσανε τὸ νεκρὸ ἀπάνω στὸ κάρρο, γυρίσαν καὶ ρώτησαν τὸν ἐνωμοτάρχη, ποὺ στεκότανε κι' αὐτὸς μακρυά:

—Καὶ τὰ πράγματά του τί θὰ τὰ κάνουμε;

—Τί ἔχει;

—Ἕνα δισάκκι μὲ κονίσματα.

—Νὰ τὰ κάψουμε!

Τότε ἐπενέβη τὸ πλῆθος:

—Τὰ εἰκονίσματα θὰ κάψουμε!... Οὔτε οἱ Τοῦρκοι δὲν τὰ καίγανε!...

—Ἐ τότε, ξαναφώναξε ὁ νομοτάρχης, βάλτε τα κι' αὐτὰ μαζὺ κι' ἀφῆστε τα στὴν ἐκκλησία τοῦ νεκροταφείου!...

Καὶ ὅταν τὰ τοποθετήσανε γύρω-τριγύρω στὸν νεκρό, ἀπάνω στὸ κάρρο, τὸ πένθιμο τροχοφόρο ξεκίνησε. Κανεὶς ἄλλος δὲν ἀκολούθησε ἀπὸ τὸν καρροτσέρη. Μόνον ὁ παπᾶς, νευρικὸς καὶ βιαστικός, ἐπήγαινε μπροστά, ὥς ἑκατὸν πενήντα μέτρα, σὰν ξένος στὴν πομπή.

—Ἀμωμοι ἐν δδῷ ἀλληλούϊα!...

Καὶ ὅταν ἡ συνοδεία προχώρησε καὶ χτύπησε ὁ ἥλιος τὸν νεκρό, τὰ εἰκονίσματα, τὸ ἄλογο, τὸ κάρρο, φεγγοβόλησαν ἡ εἰκόνες, καὶ πῆρε ὅλο αὐτὸ τὸ σύνολο μιὰ ὄψι ἐκθαμβωτική. Φαινόταν σὰν νὰ κατεβῆκαν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, οὐράνιες δυνάμεις, μητροπολιτάδες, πολεμάρχοι χρυσοστόλιστοι, ἅγιοι ἀγγελόμορφοι καὶ ὅσοι γιὰ νὰ συνοδέψουνε καὶ νὰ τὸν ἀνεβάσουν ἐν πομπῇ καὶ δόξῃ στὸν οὐρανὸ τὸ νεκρό.

Ποτὲ δὲν εἶδε τὸ χωριὸ τέτοια λαμπρὴ κηδεία!...

Ἔτσι φαινόταν μέσα στὸν ἥλιο τὸ ξόδι τοῦ Παρασύρη λαμπρό, μέσα στὶς πολύχρωμες εἰκόνες τῶν ἁγίων, ποὺ ἀκτινοβολοῦσαν ἐν μεγαλείῳ καὶ δόξῃ!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

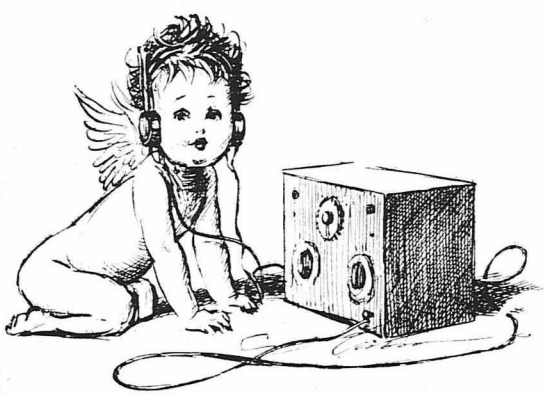

ΠΑΛΑ ΑΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΠΩΣ ΠΕΝΘΟΥΣΑΝ ΑΛΛΟΤΕ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ἄλλοτε οἱ μαῦροι τῆς Ἀφρικῆς ποὺ κατοικοῦσαν στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Μαλαβάρ, ὅταν πέθαινε ὁ βασιληᾶς τους, θυσίαζαν ἐπάνω στὸν τάφο του δέκα βρέφη.

Στὸ θάνατο τοῦ Ἀττίλα οἱ Οὖνοι, γιὰ νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου πολεμιστοῦ, ἔκοψαν τὰ μισά τους μαλλιὰ καὶ πληγιάσανε μὲ τὰ μαχαίρια τους τὸ πρόσωπό τους.

Οἱ Σκῦθαι, ὅταν πέθανε ὁ βασιληᾶς των, συνήθιζαν νὰ περιφέρουν τὸ πνεῦμα του σ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες τοῦ κράτους. Οἱ κάτοικοι τότε, γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὸ πένθος των, ἔκοβαν ἕνα κομμάτι ἀπ' τ' αὐτί τους, ἐτραυματίζοντο στὴ μύτη ἢ τρυποῦσαν τὸ ἀριστερὸ χέρι τους μὲ βέλος.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου τὸ πένθος, λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως, ἔπαιρνε ἀπίστευτες διαστάσεις, ἦταν στὴν Αἴγυπτο. Ὁσάκις λοιπὸν πέθαινε κανένας Φαραώ, ὅλες ἡ δουλεῖές σταματοῦσαν γιὰ δυὸ μῆνες.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, διακόσιοι ἢ τριακόσιοι ἄνδρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ στέκωνται στὴν κεντρικώτερη πλατεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ νὰ θρηνοῦν ἔχοντας τὸ κεφάλι τους καταλασπωμένο. Τέλος, σ' ὅλο τὸ διάστημα ἀπηγορεύετο στοὺς κατοίκους νὰ τρῶνε κρέας καὶ ψωμί, νὰ πίνουν κρασί, νὰ λούζωνται, νὰ χτενίζωνται καὶ νὰ... παντρεύωνται!

* * *

Κάποιος δικηγόρος θέλει νὰ πειράξῃ ἕναν γνωστό του παπᾶ καὶ τοῦ λέει:

—Ἂν ὑποθέσουμε πὼς εἴχαν δίκη οἱ παπάδες κι' οἱ διαβόλοι, ποιοὶ νομίζεις ὅτι θὰ τὴν κέρδιζαν;

—Οἱ διαβόλοι, φυσικά!

—Γιατί;

—Γιατὶ θάχαν μὲ τὸ μέρος τους ὅλους τοὺς δικηγόρους!

ΠΡΟΙΜΙΕΣ

Ἡ κακὴ συντροφιὰ φέρνει ἀγιάτρευτη ἀρρώστεια.

—Ὁ Θεὸς ταΐζει τὰ πουλιά, μὰ δὲν τὰ βάνει στὴ φωλιά.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πῶς ἐφευρέθηκε τὸ ρολόϊ. Τὰ βάσανα τοῦ ἐφευρέτου του. Γιὰ ν' ἀποφύγη τὴ γυναίκα του. Στὴ φυλακή. Γιατὶ λέγανε ἄλλοτε τὰ ρολόγια «αὐγὰ τῆς Νυρεμβέργης». Τὸ φιλὶ στὴν Ἰαπωνία. Ὁ γύρος τῆς γῆς. Ὁ προληπτικὸς ἀπατεών, κ.τ.λ.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ρολογιοῦ, ἡ ὁποία ὀφείλεται στὸ Γερμανὸ Πέτρο Χενλάϊν, εἶνε συνδεδεμένη μὲ μιὰ ἀρκετὰ περιπετειώδη ἱστορία, τὴν ὁποία θὰ διηγηθοῦμε σήμερα.

Ὁ Χενλάϊν ἦταν στὴν ἀρχὴ κατασκευαστὴς κλειδαριῶν καὶ γιὰ νὰ φέρη σὲ πέρας τὴν ἐφεύρεσί του, πολλὲς φορὲς ξιπνοῦσε τὴ νύχτα καὶ ἐργαζόταν ἀναλόγως τῶν ἐμπνεύσεών του. Αὐτὸ ὅμως ἐνέβαλε σὲ ὑποψία τὴ γυναίκα του, ἡ ὁποία νόμισε ὅτι ἦταν μάγος καὶ συνεννοεῖτο μὲ τὰ δαιμόνια. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ τὸν γρινιάζη.

Ὁ ἐφευρέτης, γιὰ νὰ γλυτώση ἀπὸ τὸ μπελᾶ της, κατέφυγε στὸ δημοτικὸ συμβούλιο τῆς πόλεως καὶ πρότεινε νὰ τὸν κλείσουν στὴ φυλακή... ὡς μάγο! Δυστυχῶς ὅμως ἐκεῖνοι δὲν ἔδωσαν σημασία στὴν ὁμολογία του.

Κατόπιν αὐτοῦ ὁ Χενλάϊν ἐγκατέλειψε τὴ γυναίκα του καὶ πῆγε νὰ συγκατοικήση μὲ μιὰ κόρη του ποὺ ἦταν παντρεμμένη μὲ κάποιο ράφτη.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐφευρέτης δὲν ἄφησε οὔτ' ἐκεῖ τὶς προσφιλεῖς ἀσχολίες του, κάποιος κάλφας τοῦ γαμπροῦ του ἄρχισε νὰ διαβίδη γι' αὐτὸν ὅτι ἔκλεινε τὸ διάβολο μέσα σ' ἕνα μετάλλινο κουτὶ γεμᾶτο ρόδες!

Κατόπιν αὐτῆς τῆς καταγγελίας, τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τὸν συνέλαβε καὶ πρὸς μεγάλη του εὐχαρίστησι τὸν ἔκλεισε στὴ φυλακή, ὅπου συνεπλήρωσε τὶς ἔρευνές του καὶ ἀποτελείωσε τὴν ἐφεύρεσί του.

Τὰ πρῶτα ρολόγια τοῦ Χενλάϊν ἦσαν γνωστὰ μὲ τὸ ὄνομα «αὐγὰ τῆς Νυρεμβέργης», γιατὶ κατεσκευάζοντο στὴ Νυρεμβέργη καὶ γιατὶ ἐπιστεύετο ὅτι τὰ γεννοῦσε ὁ ἐφευρέτης των!...

* * *

Τὸ φιλὶ ἦταν ἄλλοτε ἄγνωστο στὴν Ἰαπωνία! Ὁ Ἰάπων σύζυγος, ὅταν ἀποχαιρετοῦσε τὴ γυναίκα του, δὲν τὴν φιλοῦσε, ἀλλὰ τῆς ἔσφιγγε δυνατὰ τὸ χέρι καὶ τῆς ἔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι. Ἐπίσης οὔτε οἱ ἐρασταὶ φιλοῦσαν τὶς ἀγαπημένες των, οὔτε ἡ μητέρες τὰ παιδιά τους. Ἀργότερα ὅμως ποὺ οἱ Ἰάπωνες πολιτίστηκαν, ἔμαθαν μαζὺ μὲ τ' ἄλλα καὶ τὸ φιλί.

* * *

Ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κάμη τὸ γῦρο τῆς γῆς μέσα σὲ 428 ἡμερονύχτια, πεζοπορῶντας νύχτα καὶ μέρα.

Ὁ ἦχος κάνει τὸ γῦρο τῆς γῆς σὲ τριανταδύμισι ὧρες, ἡ σφαῖρα τηλεβόλου σὲ εἰκοσιμιὰ ὧρες καὶ τὸ φῶς σ' ἕνα δέκατο περίπου τοῦ δευτερολέπτου.

* * *

Τὸν περασμένο μῆνα συνελήφθη στὴν Ἀμερικὴ κάποιος ὀνομαστὸς ἀπατεών, κατηγορούμενος γιὰ σειρὰν κλοπῶν καὶ καταδικάστηκε σὲ φυλάκισι δεκατριῶν ἐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς ἀποφάσεως, ὁ κατηγορούμενος ζήτησε ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου τὸ λόγο καὶ εἶπε:

—Παρακαλῶ τὸ σεβαστὸ δικαστήριο νὰ ἀναθεωρήση τὴν ἀπόφασί του καὶ νὰ προσθέση ἕνα χρόνο ἀκόμα στὴν ποινή μου. Εἶμαι προληπτικὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς 13 μὲ τρομάζει. Θέλω ὁ δυστυχέστερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἂν ἐπιμείνετε σ' αὐτόν.

Οἱ δικασταὶ ὅμως, γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσουν γιὰ τὴν ἀναίδειά του, δὲν ἄλλαξαν τὴν ποινή του.

* * *

Ἡ Ἰαπωνία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῆς ποιήσεως. Πρὸς ἀπόδειξιν διαβάστε τὴν κατωτέρω ἀγγελία ποὺ δημοσιεύτηκε σὲ μιὰ ἰαπωνικὴ ἐφημερίδα καὶ θὰ συμφωνῆστε μαζύ μας. Πρόκειται γιὰ μιὰ νέα, ἡ ὁποία ζητεῖ νὰ παντρευτῆ. Ἰδοὺ τί γράφει:
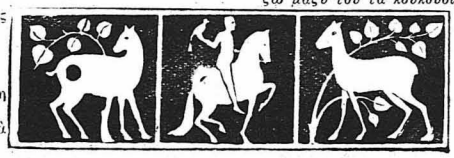
«Εἶμαι κόρη νεαρωτάτη καὶ ὡραία. Ἡ κόμη μου εἶνε χρυσὴ σὰν τὸν ἥλιο. Ἡ ἐπιδερμίδα μου εἶνε λεπτὴ καὶ ἁβρὴ σὰν ἀνοιξιάτικο λουλουδι. Τὰ καστανά μου μάτια εἶν' ἱκανὰ νὰ μαγνητίσουν μὲ τὴ γλύκα τους καθένα ὅταν καρφωθοῦν ἀπάνω του. Ἔχω ἀρκετὴ περιουσία γιὰ νὰ ζῶ εὐτυχισμένη μὲ τὸ σύζυγό μου καὶ νὰ θαυμάζω μαζύ του τὰ λουλούδια τῆς ἡμέρας καὶ τὸ φεγγάρι τῆς νύχτας. Ἂν λοιπὸν ἡ παροῦσα ἀγγελία μου πέση στὰ μάτια κανενὸς ἀνδρὸς μὲ καλὸ παρουσιαστικό, ἀξιαγάπητου καὶ πνευματώδους, ἂς βεβαιωθῆ ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἑνώσω τὴν τύχη μου μὲ τὴ δική του καὶ νὰ ταφῶ μαζύ του σ' ἕναν κοινὸ τάφο ἀπὸ κόκκινο μάρμαρο!».